

Vánoční dopis 2023

Farního sboru ČCE v Hranicích

שָׁלוֹם

Všem ve sboru – bratřím a sestrám, přátelům ... **SHALOM**

... a mohla bych dodat Shalom Aleichem a už mi v uších zní, pro mě známá, hebrejská píseň Hevenu Shalom Aleichem, to se několikrát opakuje, začíná pomalu a pak zrychluje... velmi rytmické. Proč zrovna SHALOM? „Shalom“ znamená POKOJ či MÍR. A to Hevenu Shalom Aleichem – je pak ... neseme pokoj (mír) všem. To je nakonec běžný židovský pozdrav. Takže: **SHALOM ALEICHEM – POKOJ VÁM VŠEM!**

A je zajímavé, že muslimové se běžně zdraví *Salam Alejkum*, což je v podstatě totéž, co *Shalom Aleichem*, tedy *Mír (pokoj) s vámi!* Taky Vás napadá to, co mě? Že stále je toho míru a pokoje jako nějakého nedostatkového zboží i u nás. Lidé se bijí, někde dokonce zabíjejí, hádají, jsou podráždění a přitom si přejí pokoj a mír.

Blíží se Vánoce a my si chceme znovu vyprávět ten příběh o narození Krista Ježíše, který se narodil právě tam, kde se dnes válčí, ale i zdraví pokojem. Ten příběh nemá zaznívat jako pohádka vyprávěná dětem, ale jako skutečnost, která se odehrála, proměnila dějiny a také lidské životy. Proměnila tato skutečnost nějakým způsobem i nás? Pokud ano, pak víme komu jsme uvěřili a tedy přijmeme do adventu a času Vánoc i toto požehnání ...

Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi!

2 Tesalonickým 3:16

Jménem staršovstva Vás všechny zvu ke svátečním bohoslužbám, které budou poselství Vánoc připomínat. Požehnaný klid, pokoj a mír v adventu a během Vánoc přeje...

Paulína Lukášová, Vaše farářka

Bohoslužby v době adventní, během Vánoc a po Novém roce

v Evangelickém kostele na Šromotově náměstí, v neděli v 9.00 hodin

- 3. prosince - **1. adventní neděle** - vysluhování sv. Večeře Páně - **volba farářky!**
- 10. prosince - **2. adventní neděle**
- 17. prosince - **3. adventní neděle**
- 24. prosince - **4. adventní neděle - Štědrý den**
- 25. prosince - **Boží hod vánoční** - vysluhování sv. VP
- 31. prosince - **Starý rok**
- 7. ledna 2024 - Bohoslužby v novém roce s vysluhováním sv. VP

Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.

Janovo evangelium 1, 1-5

Vypadá to tak, že vše začíná slovem. Myšlenka uspořádaná do slov dostává moc. Jakmile se vysloví, může se i uskutečnit. A my lidé vlastně už pak nemusíme ani přemýšlet, kde je a jak vypadá Bůh. Jeho slovo by nám prozatím mělo stačit. Slovo, které se uskutečňuje, zhmotňuje, ale i těší, povzbuzuje, napomíná... Boží slovo dáno nám lidem. Jak s ním asi naložíme? Jsou jenom dvě možnosti. Nakonec to známe i z těch našich lidských příběhů... jak roztajeme, když k nám přichází dobré slovo, jak nás to povzbudí a potěší, dobře naladí, když je k nám někdo milý slovem. Jak často ale slyšíme slova typu mám tě rád, záleží mi na tobě, často na tebe myslím, buď v klidu, dobře to dopadne, to raději nedělej, ublížíš si, dávej si pozor ??? Nejen dobrá slova, ale i napomenutí, která nás mají před něčím ochránit, varovat. Zamysleme se, jak často si říkáme taková slova, která nás mohou utvářet v dobré lidi. A jak je těžké být třeba pořád laskavý, když druzí nechodí pro svá slova moc daleko.

Když povzbuzujeme zoufalé děti, které mají chuť svůj zápas vzdát, tak to děláme také především slovem a víme, že to funguje. Sami jsme to na sobě někdy zažili. Povzbudivé slovo dokáže vyburcovat, dodat odvalu, tam kde chybí. Slovo má ale i opačnou moc, které jsme si dobře vědomi – špatné slovo nás naštvě, zarmoutí, odradí, odebere nastartovanou energii, vyvolá negativní emoce, protireakci. I nevhodné rýpnutí může někoho zranit, protože bylo špatně načasované. Moc svých slov si mnohdy ani neuvědomujeme a pak to vypadá jak plác, plác, plácání.

Jestliže stále hledáme Boha, tak bychom si měli uvědomit, že Bůh je především ve slově, ale ve slově, které nerozděluje, které se nehádá, ale tvoří a proměňuje především nás samotné.

Slovo tvoří život, jak to jde k sobě? Lidé, kteří se mají rádi, vzájemně se respektují, odpouštějí si, pomáhají si... tvoří spolu život, který se rozhojňuje, sklízí požehnání. Samozřejmě, opět známe i ten protipól, kdy život slovem zaniká. Stačí, když někdo si usmyslí, že někoho zabije, napadne, někomu ublíží. Tohle se zrodí prvně v hlavě jako velmi zlá myšlenka, pomstychtivé slovo, které taky čeká na to až jej někdo uvede do provozu.

A teď se dostáváme k myšlence nebo přirovnání, že slovo může být i jako světlo, které svítí a tma jej nepohltí. Jednou jsme si povídali o tom, kdy na člověka přicházejí nejvíce černé myšlenky, úzkosti, obavy, strachy – je to většinou, když se setmí, když je tma. Bůh je jako dobré slovo nebo přicházející světlo do naší temnoty. Světlo, které nás má rozzářit, abychom se také tím světlem stali. Bůh je i jako nově narozené dítě, které nás má povzbudit k životu, ale zároveň tím ukazuje i svoji křehkost a zranitelnost. Člověče máš tu božskou moc milovat, říkat hezké věci, vydávat dobré svědectví, máš možnost zářit nad tímto světem, jako světlo, když budeš přinášet lásku, víru, naději, pokoj. Máš ale v sobě i tu božskou moc, tohle všechno uhasit a žít v temnotě a strachu, beznaději, neustálém hořekování, jak je všechno špatně, jak ani ten Bůh není. Světlo v temnotě prostě není, nemůže tam být. Leda, že by člověk sám toužil vydat se za světlem.

Modlitba: Pane Bože toužíme po tvém Světle, laskavém Slovu, Životě, který bude naplněný. Dávej nám sílu vyjít z temnoty. Dej, ať dokážeme slavit Vánoce jako skutečný příchod Božího Spasitele a záchránce. **Amen.**

Jan 1,9 Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa.